

32 Христосъ царь Израилевъ да слѣзе сега отъ Кржстатъ, да видиме та да мѣ повѣрваме, и онѣа, што бѣха заедно съ него распана ти оукораваха го.

33 И когато бѣде шестый часъ, стана темнина по сичка та зѣмла, до деватыатъ часъ.

34 И во деватыатъ часъ, выкна Исусъ съ големъ гласъ, и рече: елѣи, елѣи, лама савахолѣни; което ѿше да рече: Боже мой, Боже мой защо си ме оставилъ.

35 И нѣкой отъ онѣа, што стоеха тамъ, като чухъ това, рекоха: ето, Илѣа выка.

36 И отърча единъ отъ нихъ и натопи гѣба въ оцетъ, и заведе а на трость, и напоюваше го, и говореше: оставете, да видиме, да ли ѿше дойде Илѣа да го снемѣ.

37 Я Исусъ, като испѣсти големъ гласъ, издѣхна.

38 И завѣса та церковна се раздара надве, отъ горе до долъ.

39 И като виде сотнико, кѣто стоеше срещъ негъ, защо кѣто выкна така, издѣхна, рече: воистиннъ тоа человекъ бѣше сынъ Божий.

40 И бѣха и жены, които гледаха отъ далече: и въ нихъ бѣше Марѣа Магдалина, и Марѣа Майка та на Иакъва малагъ, и на Ивѣа, и Салѣмѣа.

41 Кѣнто ходѣха слѣдъ негъ, и когато бѣше въ Галѣлеа, и слысѣваха мѣ: и дрѣги много, които

се воскачиха съ него заедно во Иерусалимъ.

42 И като мржкна (защото бѣше петокъ, кѣто е предъ сѣбѣвѣта та).

43 Дойде Исусифъ, кѣто бѣше отъ Ярималеа, благообразенъ совѣтникъ, кѣто и той чкаше царство то Божие, и дерзана та влѣзе при Пѣлатѣа, и понска тѣло то Исусово.

44 Я Пѣлатъ се почуди да ли е вече оумрѣлъ: и повыка сотникатъ, и попыта го да ли е отъ давна оумрѣлъ.

45 И като разѣрѣа отъ сотникатъ. (защо е оумрѣлъ) даде на Исуса тѣло то.

46 Я той кѣпи плащаница, и свали тѣло то Исусово отъ Кржстатъ, и вѣви го съ плащаница та: и тѣри го въ гробатъ, кѣто бѣше изсѣченъ отъ камень: и привали камень надъ врата та гробни.

47 Я Марѣа Магдалина, и Марѣа Исусѣа глѣдаха гдѣго тѣраха.

ГЛАВА 16.

И като се мина сѣбѣвѣта та, Марѣа майка та Иакъвова и Салѣмѣа, кѣпиха дрѣматы да идатъ да помажатъ Исуса.

2 И многъ ранъ въ една отъ сѣбокоты те дойдоха на гробатъ, когато изгрѣваше сѣнице то.

3 И дрѣмаха по междъ си: кѣи